

Metruk

– yoksul · 09 Ekim 2013

.
Bir garipdi metrûk dünyâya dargın
Boşlamış freni diz üzerine
Omuzları çökük ki yorgun argın
Hasretmiş sadece ecel terine

.
Sordum bu hâlin ne şöyle bir baktı
Gündüz ortasına siyah şeb aktı
Pırıldaktı lâkin kopuk zambaktı
Uzun uzun daldı, birilerine

.
Uzaklardan bıkmış artık usanmış
Yaşamakmı ! ölüm korkusu sanmış
Serap iken yârî; tek mahsus anmış
Kalemi kin kusmuş hep kaderine

Feryâda rastlamış tam başucunda
Duâlara düşman, tövbe suçunda
Kundaklıyken daha yâr avucunda
Kalemlenmiş bir bir ak defterine

.
Bu bahislerdeydi içi çekerek
Kalp buketi dertli; gül, çiçek erek
Geçerken günleri bir hiç ekerek
Çamur çöker olmuş gecelerine

.
Yoksul seni böyle bırakacağım
Affanım aşım yok boş kap kacağım
Aynen gibi aşk'a; halktan kaçacağım
Yemin olsun seher ve tan yerine
Bulup diyeceğim gönül erine